

וְשִׁנְנָתָם לְבָנֵיךְ

בית אברהם משה
נישוח חותמות משה בר' שלמה זצ"ל

בן שלח, פולחנות שלמו

לפעמים	נכנס אל עצמנו
בשביל לפניו	שרהה גם אחרים
צריך מעת לנוכח	שייחיה קאות חסר
וכדי לחתת ולהאנצל	שגבע לבעליה
צריך לדעת -	כי כדי -
גם להפנסים, להכיל	לראות את האור
(מאת הרב מ. מדינה הי"ו)	צריך גם להחשיך

מה הוא אומר
פרק הוה נעל פרק שורה

לו. תרגנול אומר (ד):

בשעה שבא הקב"ה אצל הצדיקים פנו עדו, זולפין כל אליו
עו עדו בשלום, ומרגנים ומשבחים, וזה גם הוא מתעורר
ומשבח.

בקול רבייע אומר: לישעיתך קויתי ה' (בראשית מט)

בקרוב מואד נזפה לאלה השלמה בעוזרת השם, ונגע אל מי
התכוו בשלום, אל תכלית הטוב של העולם. ככל שהוא
מעמיקים בצלאות, אנו מתקרבים אל רגע האמת של התכלית
לפני האוללה, ואומרם חוץ! יתגבורו חכלי מושת, עד לעילא
שהוא מלחתת גוֹג ומגוג איננו יודעים מרבה על המלחמה
הגדולה זו שעתידה להתרחש באחרית הימים, משל
אלים יש לנו את דברי רבותינו בענן, משל
אנו יכולים ללמוד מעט על הענין המורתק
זה,

ובכן, בחושענות של ספות. אנו
אומרים: "הושענא שלש שעות".
בספרים מבאר שהכהנה היא
לملחתת גוֹג ומגוג - שעתם שלוש
שעות מתחלפת ועד סופה.

גופקליא (שםות י"ד כ"ד) מזeka, כי
לעתיד לבוא עתיד הקב"ה להפרע מיל
הרשים שהצרכו לישראל במליה ההוות, ואני

גפרע מהם אלא לפקרים (כך היא גרסת

המשך מהורה

ודברת במ
סיפוי אהבת תורה ויראת שמים

אי הקולורה

הימים ימי בדד

מצב הרום קצת ירוד

מברריה על המצב

הכל הולך כמו צב

לא מצלי

שם דבר לכתיב

קצת מתיאש

ומפסיק לחשב

מקשך לי

עם הער

נתנו לך לזרם

שהמוח שבוט מעצמו

ימריאו למירום

לא מבו ליפה

הכל מתרפרק

מהוצע בחרחה

זה לא מתחזק

ככל עכשו

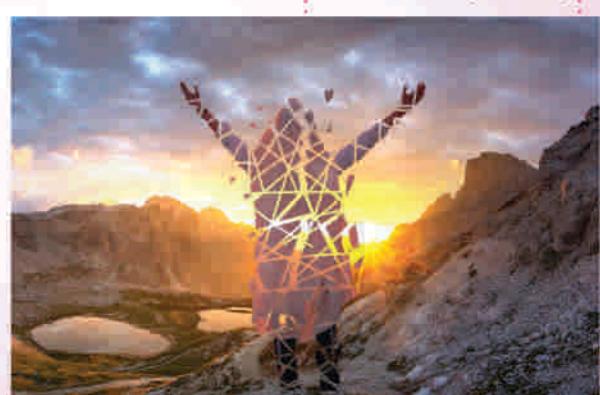
כל קב מזר

כל חבר קרוב

מתרחק כמו זר

כל צבר מארגן

נהיה מפזר

ויהינו ארכיכים
טייף טפה שניינים

ישרג כל קביצה

או אבא הגייע
עם ברבה ובתמים
ופrisk בעידנות
את הרגלי תמיים

כמו ילדים
שבונים מנגדים
ואם הבדדים עוקמים
או מעט הוועדים -

גנסה לחשב
להבין רמזים

או לוזחים
כמפה תלמידים
מוחזאים

